

## Condamnabili

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

---

- Duminică, din nou, și-atâta soare  
Mă-mbie să te scot la plajă, goală,  
Să te sărute vântul pe picioare,  
Iar eu să-ți caut umbra sub petală,

Să mergem la nudiști, în Eforie  
Și să-ți pătrund în carne ca nisipul,  
Să ne condamnă pentru erezie  
Poseidon că nu ți-atinge slipul.

În Vama Veche să-nnoptăm pe plajă,  
În valuri să-ți posed micuța scoică  
Și lângă ea un anotimp de strajă  
Să stau, să-i fiu mereu stăpân și doică.

- Dezlegi cu îndrăzneală șnurul bluzei,  
Lași voalul fin s-alunece pe piele,  
Cu degetu-mi atingi conturul buzei...  
Sau cade cerul, pe pământ cresc stele?

Deodată-ți cer să faci popas pe pântec,  
Măcar o zi să-mi împlânzești ființa,  
Să mă străbați fierbinte ca un cântec  
Fără refren, doar tu-mi subjugi dorința.

Confuzie, din nou, și nici-o strajă  
Nu-mpiedică idila ce se scrie  
La miezul nopții, dulce ca o vrajă,  
Pe-un țărm uitat de timp, din Eforie.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif